

KRATKA ISTORIJA KOŠARKE

Početak košarkaške igre datira prije nešto više od 100 godina (1891.) i vezan je za **SPRINGFIELD, MASSACHUSETTS, USA.**

U to vrijeme Dr. JAMES NAISMITH (rođen 06.11.1861. – umro 28.11.1939.) radio je kao profesor tjelesnog odgoja u tadašnjoj školi CHRISTIAN WORKERS (danas SPRINGFIELD COLLEGE). Kao trener fudbalskog tima, nastojao je da izmisli neku zanimljivu igru u zatvorenom prostoru za studente tokom zimskog perioda. Za dvije sedmice osmislio je osnovna pravila nove igre.

Pet osnovnih pravila Dr. Naismith-a :

1. Igra se okruglom loptom, rukama.
2. Igrač ne može trčati sa loptom.
3. Bilo koji igrač, može zauzeti bilo koju poziciju na terenu u bilo koje vrijeme.
4. Za vrijeme igre nema fizičkog kontakta između igrača.
5. Koš je postavljen vodoravno iznad terena.

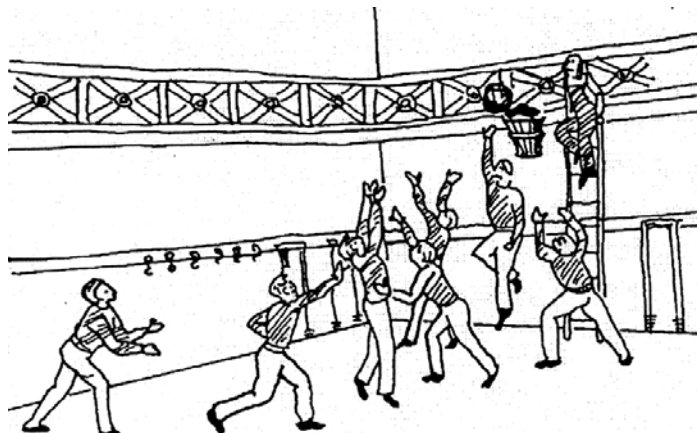
On je izabrao dvije drvene korpe za breskve i prikovao ih za zid balkona u dvorani. Visina na koju su zakovane i visile korpe bila je određena visinom balkona. Ova visina je bila 10 stopa (3,05 m) i tako slučajno idealno odabrana, nikada se nije mijenjala.

Prva utakmica igrana je fudbalskom loptom i tom prilikom je na ljestvama sjedio školski domar, koji je svaki put vadio loptu iz korpe kada su je igrači ubacili, odnosno postigli pogodak.

Nova igra postigla je veliki uspjeh. Originalnih 13 Naismith-ovih pravila bilo je bazirano na principu da su koševi postizani vještinom igrača, a potom snagom.

Pravila su objavljena 15.01.1892. godine u magazinu "TRIANGLE" pod nazivom "NOVA IGRA".

Sliku nove igre, nacrtao je japanski student GENZABARO SADAKU ISHIKAWA, koja je objavljena u magazinu "TRIANGLE".

PRVA PRAVILA

1. Lopta može biti bačena sa jednom ili obje ruke u bilo kojem pravcu.
2. Lopta može biti udarena u bilo kojem pravcu sa jednom ili obje ruke, ali ne pesnicom.
3. Igrač ne može trčati sa loptom. Igrač mora baciti loptu sa mjesta na kojem ju je uhvatio, izuzetak se može dozvoliti igraču koji je uhvatio loptu dok je trčao velikom brzinom.
4. Lopta se mora držati u ili između ruku, a da se za to ne smiju koristiti ramena i tijelo.
5. Tiskanje ramenima, držanje, guranje, hvatanje ili udaranje osoba od strane protivnika nije dozvoljeno. Prva povreda ovog pravila biće označena kao greška (foul), osobi na koju se odnosi, a u ponovljenom slučaju će igrač biti diskvalifikovan dok se ne postigne pogodak. U slučaju namjere da se protivnički igrač povrijedi, igrač će biti diskvalificiran do kraja utakmice bez prava zamjene.
6. Greška je udaranje lopte pesnicom, povreda pravila 3 i 4 i konačno kao što je opisano u članu 5.
7. Ako obje strane učine tri greške zaredom, to će se računati kao koš za protivnika. (Zaredom, znači da u međuvremenu protivnički igrači nisu načinili grešku.)
8. Koš je postignut kada lopta koja je šutirana ili bačena sa poda uđe i ostane u košu, pod uvjetom da oni koji brane koš nisu ometali ili dodirivali koš. Ako lopta ostane na ivici i protivnik pomjeri koš tada će se računati kao da je pogodak postignut.
9. Kada lopta ode izvan granične linije (out), ona će biti ubačena u teren i sa njom će igrati osoba koja ju je prva dotakla. U slučaju spora i nesporazuma, sudija će ubaciti loptu ravno u teren. Igraču koji ubacuje loptu u teren na raspolaganju je pet sekundi da to učini. Ako bilo koji tim nastoji odgađati ili odugovlači igru, sudija će dosuditi grešku tom timu.
10. Sudija će igračima suditi greške i bilježiti ih i upozoriti drugog sudiju kada budu učinjene tri uzastopne greške. On ima pravo da diskvalificira igrača prema članu 5. Pravila.
11. Sudija će suditi kada je lopta u igri, u autu, kojem timu pripada i mjeriti će vrijeme. On će dosuditi kada je postignut koš i brojati će poene sa svim drugim dužnostima koje obično pripadaju sudiji.
12. Vrijeme igre se sastoji o dva poluvremena od po 15 minuta sa pauzom od 5 minuta između dva poluvremena.
13. Tim koji postigne više koševa je pobjednik. U slučaju neodlučnog rezultata, igra može biti nastavljena uz uvjet da se slože kapiteni, odnosno nastavljena dok se ne postigne slijedeći koš.

Prvi javni košarkaški susret odigran je 02.03.1892. godine između studenata i nastavnika SPRINGFIELD COLLAGE-a. Studenti su pobjedili sa 5:1 u prisustvu preko 200 gledalaca.

Košarka je počela svoj pohod na ostali dio svijeta tako što je prvo prešla granice Meksika.

Iste godine je Lew Allen iz Hatforda, Connecticut, napravio cilindrični koš od teške upletene žice i na taj način eliminirao pletenu korpu od drveta koju je postavio Dr.Naismith.

Koš je visio na balkonu tako da su se pojedini gledaoci zabavljali skretajući loptu sa njene putanje prema obruču.Da bi zaštitili loptu od gledalaca postavljena je prva tabla dimenzija 3,60 m x 1,80 m.

Fudbalska lopta koja je korištena sve do 1894.godine, zamjenjena je zvaničnom košarkaškom loptom.U slijedećoj godini postavljene su table sa dozvoljenom dimenzijom 1,80 m x 1,20 m.Uvedena su, također i slobodna bacanja.

Napravljeni su i novi koševi.Sastojali su se od mrežice obješene o obruč sa konopcem pričvršćenim i provučenim sve do dna mrežice.Kada se konopac povuče lopta se oslobađa iz mrežice i time su se prestale koristiti ljestve koje su stajale pored koša.

Prva ženska košarkaška utakmica odigrana je 22.03.1893.godine u Northampton-u. Muškarcima nije bilo dozvoljeno da gledaju utakmicu.

Od 1896.godine postignuti koševi iz igre su vrednovani sa 2 poena, a koševi postignuti iz slobodnih bacanja 1 poen.

Iste godine su se Chicago i Iowa susreli u prvoj utakmici dva koledža.Po pet igrača je bilo dozvoljeno za nastup u svakom timu.Chicago je pobjedio rezultatom 15:12.Niti jedan tim nije pravio izmjene i u igru uvodio rezervne igrače.

Dr.James Naismith kontrolirao je pravila igre do 1896.godine, kada pitanje tumačenja i izmjena pravila prelazi u nadležnost Amaterske sportske federacije.Federacija je 1897.godine uvela opće prihvaćeno pravilo da se tim sastoji od pet igrača.Prije uvođenja ovog pravila, ponekad se dešavalo da se na terenu pojavi i po 50 igrača u svakom timu.

Do 1905.godine košarka se brzo proširila u srednje škole, univerzitete,crkvene klubove i vojne kasarne.Mnogi studenti iz inozemstva su studirali na Springfield sportskom koledžu, gdje je zapravo košarka rođena.Oni su prenijeli novu igru preko oceana.Košarka je tako stigla i u Europu, tačnije u Francusku, zahvaljujući MEL RIDEOUT-u studentu Springfield koledža.

1909-1910.godine pravilima su prvi put odobrene staklene table.Igrači koji bi načinili 4 greške bili su diskvalificirani iz igre.

Prvi svjetski rat usporio je razvoj košarke.U tom vremenu su američki vojnici i sportski treneri, zajedno sa Naismith-om donijeli u Europu novosti o košarci.

Prve među-savezničke igre održane su u Parizu 1919.godine.USA je pobjedila Francusku i Italiju i taj datum se obilježava kao dan prvog međunarodnog turnira i priznanja od strane Međunarodnog olimpijskog komiteta.

U 1923.godini označena greška šutera je eliminirana, igrač na kojem je načinjena lična greška morao je šutirati slobodna bacanja.

Na Olimpijskim igrama koje su održane 1924.godine u Parizu, košarka je bila u egzibicionom programu.

1927.godine Abe Saperstein organizirao je Harlem Globetrotters sa igračima iz Chicaga i oni su odigrali svoju prvu utakmicu u Hickney, Illinois.Od tada oni su mnogo doprinjeli porastu popularnosti košarke širom svijeta igrajući u više od 100 zemalja na svim kontinentima.

Sve do 1932.godine možemo uglavnom govoriti o američkim košarkaškim pravilima.Preostali dio svijeta razvijao se pod uticajem lokalnih entuzijasta sa određenim pomodarskim primjesama pristiglim iz USA.Pravila nisu bila standardizirana na

međunarodnom nivou.Svjetski YMCA, komitet u suradnji sa Springfield koledžom ustanovio je 1927.godine Međunarodnu školu za fizičko vaspitanje u Ženevi.To je bio povod za okupljanje predstavnika košarkaških asocijacija na sastanak u Ženevu, koji su 18.06.1932.godine osnovali Međunarodnu amatersku košarkašku federaciju (FIBA).Na tom skupu bili su prisutni predstavnici osam država.Za prvog predsjednika FIBA izabran je Leon Bouffard (Švajcarska), a za generalnog sekretara Renato William Jones (Velika Britanija).

Na Osnivačkom kongresu FIBA govorilo se o prvim međunarodnim pravilima.

Svaki tim se sastoji od pet igrača i dva zamjenika, koji mogu ući u igru dva puta u toku utakmice.Nastavak igre poslije svakog pogotka iz igre ili slobodnih bacanja, bio je podbacivanje na centru.Pravila su u osnovi bila ista kao u USA sa nekim manjim izmjenama.Tada je odlučeno da će pravila biti revidirana svake četiri godine, u godini Olimpijskih igara.O tome će se brinuti i sve obaveze realizirati Tehnička komisija FIBA.

Prvo Evropsko prvenstvo za muškarce održano je u Ženevi 1935.godine.Deset reprezentacija iz Evrope uzelo je učešća na ovom prvenstvu, a prvi prvak Evrope bila je ekipa Latvije, koja je u finalu pobjedila tim Španjolske sa 24:18.

Međunarodni Olimpijski komitet je u Oslu 1935.godine zvanično odobrio košarkaško takmičenje na Igrama u Berlinu.To je bio prvi veliki košarkaški turnir na kojem je ispoljena jednakost i usuglašenost.Ekipa USA pobjedila je Kanadu u utakmici za zlatnu medalju sa rezultatom 19:8.Utakmica je odigrana po kišovitom vremenu.Među prisutnim gledaocima bio je i Dr.James Naismith, koji je uručio medalje pobjednicima.

U Berlinu FIBA kongres donio je izmjene u pravilima kojima je izbalansirao igru u napadu sa igrom u odbrani, ograničavajući prednost visokih igrača.Bila su dozvoljena tri tajm-auta.Podbacivanje na centru poslije postignutog pogotka je ukinuto.Lopta se u igru ubacivala iza čeonne linije.Bila je to revolucionarna izmjena pravila zajedno sa podjelom terena na dva dijela i uvođenjem pravila 10 sekundi.Igrač koji bi dobio 4 lične greške, morao je napustiti igru.Broj zamjenika (rezervnih igrača) povećan je za pet.

Dr.James Naismith, čovjek koji je stvorio košarku, umro je 28.11.1939.godine u Lawrence-u, Kansas.

Nakon ovih događaja nastupila je duga pauza zbog II svjetskog rata, pa je slijedeći Kongres FIBA održan u Londonu 1948.godine.Uvedeno je pravilo tri sekunde (u USA je to učinjeno 1944.).Ovo pravilo onemogućilo je visoke igrače da se dugo zadrže pod košem i ubrzalo je igru.Broj zamjenika povećan je sa 5 na 7 , a broj tajm-auta sa 3 na 4.

Pravo izbora, da li će loptu ubaciti u igru iza graničnih linija ili šutirati slobodna bacanja,nakon dosuđene lične greške u posljednja tri minuta igre, dozvoljeno je ekipi kako bi zadržala loptu u svom posjedu.Dozvoljeno je pivotiranje i pravo da se podigne stajna noga prije šutiranja, dodavanja ili polaska u dribling.Igrači iz Azije uveli su skok šut, međutim to je učinjeno sa ubjeđenjem da je neophodno samo za niske igrače.

Profesionalna NBA liga osnovana je 1949.godine.

Prvo Svjetsko prvenstvo za muškarce održano je 1950.godine u Argentini, a prvo Svjetsko prvenstvo za žene u Čileu 1953.godine.

02.03.1951.godine odigrana je prva ALL STAR utakmica u Bostonu.Rezultat je bio Istok 111 – Zapad 94.

Iste godine zabilježeno je rekordnih 75000 gledalaca na Olimpijskom stadionu u Berlinu.Igrali su Harlem Globetrotters-i.

1952.godine, poslije Olimpijskih igara u Helsinkiju, izvršeno je nekoliko izmjena pravila.

Broj ličnih grešaka koje igrač može načiniti povećan je sa 4 na 5. Utakmice su ponekad postajale vrlo dosadne, zato jer je tim koji je u rezultatskoj prednosti čuvao loptu, stvarajući tako tokom igre duge periode u kojima se ništa ne događa. Protiv ovakvog načina igre, primjenjena je presing odbrana, koju su prvi put vrlo impresivno demonstrirali igrači SSSR-a u Helsinkiju.

Svi su znali da je neophodno nešto učiniti, ali niko nije imao ideju, šta.

Igra je bila u opasnosti.

Danny Bion je 1954. godine je dao izvanredan prijedlog i u NBA je uvedeno novo pravilo-tim mora pokušati šutirati u roku od 24 sekunde kada je u posjedu lopte.

Skoro isto pravilo prihvaćeno je u Melburnu 1956. godine. Vrijeme za napad ograničeno je na 30 sekundi i problem "zamrzavanja lopte" bio je riješen. Prostor slobodnih bacanja je povećan i poprimio je oblik trapeza, kako bi na taj način visoke igrače udaljio od koša. Tehnička komisija je ponovo uspostavila ravnotežu između napada i odbrane, zahtjevajući da lopta mora napustiti ruke napadača prije nego on podigne pivot-nogu polazeći u dribling. Skok-šut je bio najčešće primjenjivani način šutiranja. Primjenjen je veliki broj raznih varijanti šuta, dodavanja i driblinga. Taktika i primjena ekrana bila je poznata svima.

Klupsko takmičenje Kup evropskih prvaka za muškarce organizirano je 1958. godine, a za žene 1959. godine.

Na Kongresu u Rimu, koji je održan 1960. godine eliminirana je linija na sredini terena, koja je ponovo uvedena 1968. godine u Meksiku. U posljednjih pet minuta igre svaka greška je kažnjavana sa dva slobodna bacanja pod uvjetom da igrač na kome je načinjena greška nije postigao valjan pogodak. Ako su oba tima učinila grešku, koja ima istu kaznu slobodna bacanja se ne izvode, kako bi se izbjeglo izvođenje slobodnih bacanja najprije na jedan, a potom na drugi koš. Kada se slobodna bacanja ne mogu poništiti ukupan broj slobodnih bacanja u jednoj akciji ne može biti veći od 2 bacanja i posjeda lopte. Različiti prekršaji su komplicirali život sudijama, koji su ponekad bili u teškoj situaciji računajući poništavanje i broj preostalih slobodnih bacanja. Pravila su bila tako komplicirana da ponekada odluke nisu bile razumljive niti igračima niti gledaocima.

U Tokiju 1964. godine uveden je termin "faza igre" kako bi se definiralo na šta se odnosi jedna akcija na osnovu čega bi se tačno znalo na šta se odnose slobodna bacanja. Pravila nisu nikada mogla stvarno predvidjeti sve moguće situacije. Na Kongresu u Tokiju Tehnička komisija je preuredila knjigu pravila kako bi se mogla znatno lakše čitati, shvatiti i primjenjivati.

Od ovog trenutka skok-šut primjenjuju svi, igra postaje naglašeno individualna, kontra napad se primjenjuje učestalo i porastao je broj pogodaka po utakmici. Fizičke sposobnosti igrača su povećane, košarka je unaprijeđena i postala je igra sa mnogo kretanja.

Četiri godine kasnije (1968.) u Meksiku, poništeno je pravilo po kojem u zamišljenom cilindru iznad koša igrač odbrane ne smije dodirivati loptu, ali igrač napada smije. Od tada, na loptu koja se odbila od obruča mogu igrati i igrači odbrane i igrači napada. U posljednja tri minuta svaka lična greška se kažnjava sa dva slobodna bacanja i tim igrača koji je fauliran ima pravo izbora da li će izvoditi slobodna bacanja ili će ubaciti loptu u igru iza bočnih linija.

U Minhenu 1972. godine, pravilo tri minute je ukinuto. Nakon toga nije bilo razlike između posljednje minute i ostalog vremena za igru. U isto vrijeme, igrač koji je načinio

grešku na protivniku koji ne šutira na koš biva kažnjen samo sa ubacivanjem lopte iza bočne linije u igru, ne bacanjima. Rezultat ove promjene bio je da igrač odbrane može načiniti grešku na napadaču u cilju onemogućavanja napadača da dođe u poziciju za šut. Na Evropskom prvenstvu koje je održano u Barceloni 1973. godine, broj ličnih grešaka načinjenih pri kraju vremena za igru naglo je porastao. Prosjek za sve utakmice bio je više od 61 lične greške po utakmici. Ovo je predstavljalo opasnost i zahtjevalo je brzu intervenciju. Nije bilo vremena da se čeka slijedeći kongres, tako da je još u Barceloni prijedlog bio na stolu: "Ako u jednom polovremenu igre tim načini 10 ličnih grešaka svaka slijedeća greška će se kazniti sa dva slobodna bacanja. U isto vrijeme greška igrača čiji tim kontrolira loptu biva kažnjena samo ubacivanjem lopte u igru iza bočne linije. Nova pravila su počela važiti od 1974. godine i predstavljala su veliki korak naprijed. Pravilo "10 grešaka" je zaista znatno smanjilo broj grešaka i ovo pravilo je potvrđeno na Kongresu u Montrealu 1976. godine. U isto vrijeme, nakon 10 timskih grešaka nije bilo razlike između greške na igraču u polju ili prilikom šutiranja na koš. U cilju eliminiranja ovog problema uvedeno je pravilo "tri za dva", pri čemu igrač na kojem je načinjena greška u slučaju da je bio u šutu na koš, a šut nije bio uspješan imao pravo šutiranja trećeg slobodnog bacanja u slučaju da jedno od prvih dva pokušaja nije bilo uspješno. U slučaju da je šut bio uspješan i pogodak priznat, igrač na kojem je načinjena lična greška imao je pravo na dodatno slobodno bacanje. Kongres koji je održan u Moskvi 1980. godine smanjio je broj timskih grešaka sa 10 na 8. Broj tehničkih grešaka na klupi je porastao. Tada je odlučeno da se trener automatski diskvalificira nakon što se dosude tri tehničke greške protiv njega. Po prvi put su pravila davala komentar na koji način lični kontakt treba procijeniti i dosuditi i kako odrediti igrača odgovornog za kontakt. (Princip vertikalnosti kaže da je prostor iznad igrača u obliku cilindra koji za osnovicu ima oblik kruga koji opisuje položaj stopala igrača u ispravnom košarkaškom stavu, apsolutno zaštićen; pravo igrača da zauzme poziciju na terenu koja nije bila zauzeta prije njegovog skoka; šta su dozvoljena i nedozvoljena pozicija prilikom čuvanja igrača; suđenje probijanja i blokiranja igrača,...). Šut za tri poena uveden je u NBA 1979. godine. Ista ideja je prihvaćena od strane FIBA 1984. godine, ali je udaljenost linije od koša 6,25 m, dok je u NBA 7,24 m. Ovo pravilo otvorilo je novo poglavlje u historiji košarke. Niži igrači su dobili priliku za efikasnije šutiranje. Igra više nije samo za centre. Istovremeno, teren je proširen za jedan metar, a produžen za dva metra. Timske greške su smanjene sa 8 na 7. Kazna nakon 7 timskih grešaka je bila 1+1 slobodno bacanje, odnosno ukoliko igrač ne realizira prvo slobodno bacanje, nema pravo na izvođenje drugog slobodnog bacanja. Pravilo "tri za dva" je ukinuto. Ako je greška načinjena na igraču koji je šutirao za dva poena, dodjeljuju mu se dva slobodna bacanja, a ako je greška načinjena na igraču koji je šutirao za tri poena, dodjeljuju mu se tri slobodna bacanja. Kazna za tehničku grešku trenera je također pooštrena, dva slobodna bacanja i posjed lopte za protivnički tim. 1986. godine Svjetski kongres FIBA, odlučio je da svaka namjerna lična greška ili diskvalificirajuća greška igrača, osim dva ili tri slobodna bacanja bude kažnjena i sa posjedom lopte protivničkom timu. Ovo pravilo je imalo za cilj smanjiti ovakvu vrstu grešaka koje su se počele učestalo pojavljivati. U 1990. godini pravilo "pravo izbora" i faza igre je poništeno. Nakon toga nema više ograničenja u broju slobodnih bacanja, koja se mogu dosuditi u jednom slijedu igre.

U slučaju kada je dosuđeno više grešaka, sudije treba da odrede redosljed kojim su se greške događale. Nema više kompliciranih situacija kada su greške u pitanju. Igrač na kojem je načinjena lična greška nema više pravo izbora da li će šutirati slobodna bacanja ili će se lopta ubacivati iza bočne linije. Tada su treneri i pratioci napuštali blizinu terena da bi diskutovali o odluci. Prostor oko klupe je uveden da zadrži trenere i ostale koji sjede na klupi, da u tom prostoru i ostanu. Ukoliko neko ipak napusti taj prostor bez valjanog razloga, može se dosuditi tehnička greška treneru. Nadalje, ukoliko neko napusti prostor klupe, a sukob je okončan na terenu, on mora odmah biti diskvalificiran. U to vrijeme sudije su počele uručivati loptu za ubacivanje u teren, na svim mjestima. Igrač koji treba da ubaci loptu u igru ne smije se pomjerati duž bočne linije više od jednog normalnog koraka. Kod izvođenja posljednjeg slobodnog bacanja, igrači koji se nalaze na linijama zabranjenog prostora u njega mogu ući nakon što je lopta napustila ruku/ruke izvođača slobodnog bacanja. Uvedeno je novo pravilo po kojem sudije mogu ispraviti pogrešku, koja je u vezi sa realizacijom slobodnih bacanja ili rezultata.

Kada je FIBA dozvolila nastup američkim profesionalnim košarkašima na Olimpijskim igrama u Barceloni 1992. godine, bila je to istorijska odluka. Najinteresantija događanja za vrijeme ove olimpijade, bile su svakako igre "Tima snova", kako je tada nazvana selekcija USA.

Kompletna pravila su ponovo preuređena 1994. godine.

Igra traje 2x20 minuta ili 4x12 minuta. Ubacivanje iza graničnih linija je uvijek sa mjesta najbližeg mjestu prekršaja, uključujući i čeonu liniju. Akcija šutiranja, u slučaju skok-šuta, nastavlja se sve dok igrač ne doskoči (ne stane) na pod. Pravilo koraka je potpuno prerađeno. Prva noga, kojom igrač dodirne pod postaje stajna noga, umjesto zadnje noge. Dozvoljeno je također da igrači napada mogu dodirnuti loptu u njenoj silaznoj putanji iznad nivoa obruča. Termin "namjerna greška" je zamjenjen terminom "nesportska greška". Sudija ne može suditi nesportsku grešku samo zato što se dogodila u zadnjim trenucima igre čak i uz pretpostavku da je učinjena zbog zaustavljanja sata. Sve greške se moraju procjenjivati na isti način od početka do kraja igre. Pravilo 1 + 1 je poništeno. Umjesto 1+1 dodijeliće se dva slobodna bacanja ako je ekipa iskoristila bonus. Ako je igrač, trener ili bilo koji član tima sa klupe diskvalificiran, on mora otići i ostati u svojoj svlačionici do kraja utakmice ili ako to sam odluči napustiti dvoranu. Za vrijeme izvođenja slobodnih bacanja, samo 6 igrača mogu skakati za loptu i to: 3 odbrambena i 2 napadača, koji se nalaze na linijama zabranjenog prostora, kao i izvođač slobodnog bacanja. Ostali igrači moraju ostati u dijelu terena iza linije 6,25 ograničene produžetkom linije slobodnog bacanja.

U 1998. godini termin "lopta u igri" u pravilima igre je poništen. Početak "lopte u igri" izmjenjen je u slučajevima ubacivanja iza graničnih linija i podbacivanja. Tri tajm auta mogu biti odobrena svakom timu u toku drugog poluvremena. U toku zadnja dva minuta drugog poluvremena ili svakog produžetka sat za igru će biti zaustavljen nakon svakog pogotka iz igre. Igrači odbrane i napada ne smiju dotaknuti loptu, koja se nalazi iznad nivoa obruča nakon što je ona dotaknula tablu prilikom šutiranja iz igre. Kazna za obostranu ličnu grešku je promjenjena; ukoliko je tim u posjedu lopte u momentu kada se dogodila obostrana lična greška, taj tim i dalje ostaje u posjedu lopte i umjesto podbacivanja izvršiće se ubacivanje lopte iza graničnih linija. Uvedena je nova vrsta tehničke greške; nesportska tehnička greška. Kazna za nesportsku tehničku grešku je ista kao i za nesportsku grešku (2 slobodna bacanja i posjed lopte).

U 2000.godini pravila su neznatno preuređena.Slučajevi koji nisu uobičajeni i koji se rijetko dešavaju u košarkaškoj igri, poništeni su.Igra se sastoji od 4x10 minuta.Po jedan tajmout može biti odobren svakom timu u svakom periodu, osim u četvrtom periodu kada se mogu odobriti po dva tajmouta svakom timu.U svakoj četvrtini kada tim načini 4 greške, iskorišten je bonus.U nastojanju da igra postane dinamičnija pravilo 30 sekundi se smanjuje na 24, a pravilo 10 sekundi, na 8 sekundi.Prilikom šutiranja, sat za 24 sekunde će biti resetovan u trenutku kada lopta dotakne obruč ili nakon postignutog pogotka kada lopta ponovo postane živa.Kazna za tehničku grešku igrača je izmjenjena u 1 slobodno bacanje i posjed lopte za tim sa sredine bočne linije."Nesportska tehnička greška" je dakle poništena.FIBA je odlučila da sistem trojice sudija (NCCA sistem suđenja) može biti primjenjen na glavnim FIBA takmičenjima i Zonskim i takmičenjima u nacionalnim federacijama.

Od 2003.godine podbacivanje se primjenjuje samo na početku utakmice, početku drugog poluvremena i svakog eventualnog produžetka.Kad se dogodi situacija podbacivanja u toku igre, primjenjuje se pravilo alternativnog posjeda.Kad se oglasi signal 24-sekunde, ne zaustavlja se vrijeme na glavnom satu, i ako se nije dogodio prekršaj, igra se ne zaustavlja.

U 2004.godini bilo je vrlo malo izmjena.Na svim utakmicama, 12 igrača je imalo pravo igrati.Podbacivanje se izvodi samo na početku utakmice.Nakon prekršaja, dozvoljena je izmjena za oba tima.Igrač koji načini svoju drugu nesportsku grešku, biće diskvalificiran.Kazna za tehničku grešku igraču ili treneru ili bilo kojoj osobi na timskoj klupi je 2 slobodna bacanja i posjed lopte sa sredine bočne linije.

U 2006.godini izvršene su neke promjene u tekstu Pravila kako bi se sve nedoumice smanjile na najmanju moguću mjeru.Definirano je značenje termina „teren za igru“.

Teren za igru ima ravnu, tvrdu površinu bez prepreka sa dimenzijama 28m po dužini i 15m po širini, mjereno od unutrašnje ivice granične linije.

Video snimci, filmovi, slike ili bilo kaj oprema, vizuelna, elektronska, digitalna ili druga, mogu da se koriste samo:

Da bi se odlučilo da li je posljednji šut na završetku svakog perioda ili bilo kojeg produžetka bio upućen u toku vremena za igru.

Na početku 21.stoljeća košarka je igra u kojoj uživa preko 400 miliona registriranih igrača širom svijeta.Košarka je jedna od najvećih sportskih porodica sa ukupno 212 zemalja, učlanjenih u FIBA.

Košarka je brza, dinamična, atraktivna i spektakularna igra.Rezultat se mijenja svake minute, tako da su utakmice uzbudljive do samog kraja.Zahvaljujući ovome, košarka je jedna od najuzbudljivijih igara na svijetu i svakako postaje igra modernog vremena.